

EMERGENCIA
CLIMÁTICA
YA

27 DE SETEMBRE VAGA MUNDIAL PEL CLIMA

Els informes recents sobre l'estat de la biodiversitat de l'IPBES i sobre l'escalfament global d'1,5 °C de l'IPCC, alerten d'un rumb que porta a la deterioració d'un gran nombre d'ecosistemes, tant terrestres com marins, i a l'extinció d'1 milió d'espècies que es troben greument amenaçades per l'activitat humana. També s'està a la vora d'un punt de no retorn enfront del canvi climàtic.

Una crisi climàtica que és conseqüència d'un model de producció i consum que ha demostrat ser inapropiat per satisfer les necessitats de moltes persones, que posa en risc la nostra supervivència i que impacta especialment de manera injusta les poblacions més pobres i vulnerables del món. No respondre amb prou rapidesa i contundència a l'emergència ecològica i civilitatòria suposaria la mort de milions de persones, a més de l'extinció irremplaçable d'espècies imprescindibles per a la vida a la Terra, ateses les complexes interrelacions ecosistèmiques.

La contundència de les dades assenyalava com les regions mediterrànies són de les més vulnerables al canvi climàtic, de manera que no limitar la temperatura global en 1,5 °C serà una factura massa cara per a les generacions actuals i futures. La responsabilitat de les institucions europees i del Govern espanyol, així com dels governs de les diferents comunitats autònomes i ajuntaments coordinats amb tots els grups polítics, és estar a l'altura de les necessitats que exigeix el moment.

Les organitzacions signants demanem que en la nova etapa política es declari, de manera immediata, l'emergència climàtica, i que es prenguin les mesures concretes necessàries per reduir ràpidament a zero net les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, en línia amb el que estableix la ciència i sota criteris de justícia climàtica. Evitar que la temperatura global s'elevi per sobre d'1,5 °C ha de ser una prioritat de la humanitat. Cal reduir urgentment les emissions de CO₂eq (equivalent de carboni), reajustant la petjada ecològica a la biocapacitat del planeta.

Per aconseguir aquests objectius cal, necessàriament:

Veritat. Assumir la urgència de la situació actual admetent el diagnòstic, indicacions i sendes de reducció reflectides en l'últim informe sobre 1,5 °C avalat per la comunitat científica. Reconèixer la bretxa de carboni existent entre els compromisos espanyols i les indicacions científiques. Els mitjans de comunicació tenen un paper fonamental per transmetre aquesta realitat.

Compromís. Declarar l'emergència climàtica a través d'assumir compromisos polítics reals i vinculants, molt més ambiciosos que els actuals, amb la consegüent assignació de recursos per fer front a aquesta crisi. Garantir reduccions de gasos amb efecte d'hivernacle en línia amb l'Informe de l'IPCC per no superar un augment de temperatura global d'1,5 °C, que estableix una senda de reducció d'emissions global entre el 40 i el 60% per al 2030 respecte al 2010. A més, és imprescindible aturar la pèrdua de la biodiversitat per evitar un col·lapse de tots els sistemes naturals, incloent-hi l'humà.

Acció. Abandonar els combustibles fòssils, apostar per una energia 100% renovable i reduir a zero de manera urgent i prioritària les emissions netes de carboni al més aviat possible. Demanem que els governs analitzin com aconseguir aquest objectiu i que proposin els plans d'actuació necessaris: que frenin noves infraestructures fòssils (centrals, exploracions, grans ports, etc.); reducció dels nivells de consum de materials, energia i de les necessitats de mobilitat; canvi de model energètic sense falses solucions com l'energia nuclear; reorganització del sistema de producció; educació, a més d'altres mesures contundents. Tot això ha de quedar reflectit en la Llei de canvi climàtic i transició energètica i en el Pla nacional integrat de clima i energia.

EMERGENCIA
CLIMÁTICA
YA

Solidaritat. La deterioració ambiental de les condicions de vida es pateix de forma desigual segons la classe social, el sexe, la procedència o les capacitats. Defensem que la transició ha d'enfrontar aquestes jerarquies i defensar i reconèixer de forma especial la població més vulnerable.

La degradació planetària i la creixent desigualtat tenen un origen comú i s'alimenten entre elles. Així, per exemple, moltes grans empreses i bancs obtenen enormes beneficis a través de l'especulació immobiliària, el desnonament, la gentrificació o la turistificació que expulsa les famílies de casa seva, els veïns dels seus barris. Encara que cada vegada hi ha més inversions en tecnologies per a la transició energètica, continua havent-hi molts fons que sostenen i financen les grans empreses de l'oligopoli energètic en la seva explotació del planeta, i el resultat n'és l'increment de la pobresa, inclosa l'energètica.

Els col·lectius més desfavorits no poden empitjorar la seva situació, per la qual cosa la transició s'ha de fer amb justícia social. En el cas dels territoris i treballadors i treballadores afectats, cal adoptar mesures per assegurar ocupacions alternatives en sectors sostenibles, afrontar la crisi energètica, reduir la jornada laboral, repartir millor l'ocupació i desenvolupar altres mecanismes a l'entorn de la transició justa que han d'aconseguir no deixar ningú enrere.

Democràcia. La justícia i la democràcia han de ser pilars fonamentals de totes les mesures que s'apliquin, per la qual cosa s'han de crear els mecanismes adequats de participació i control de la ciutadania per abordar les qüestions socials difícils i per formar part activa de la solució mitjançant la democratització dels sistemes energètics, alimentaris, de transport, etc. En aquests processos s'ha de garantir la igualtat de gènere en la presa de decisions.

Fer un gir de 180 graus en les polítiques comercials internacionals, posant fi a la signatura de tractats de comerç i inversió que aprofundeixen la problemàtica de l'augment de gasos amb efecte d'hivernacle amb l'increment del transport marítim interoceànic i de l'aviació civil, que dificulten la lluita contra el canvi climàtic a través de les clàusules de protecció d'inversions (ISDS). Les mesures de mercat no poden substituir la planificació adequada de la transició ecològica.

Els països empobrits són els menys responsables de la degradació planetària. No obstant això, són, al seu torn, els països més vulnerables a les conseqüències d'aquesta ruptura dels límits. Els països més enriquits són els qui acumulen un deute ambiental més elevat, per això i atesos els criteris de justícia climàtica, han de ser països com els europeus els que han d'adquirir uns compromisos més importants. Es fa necessari revertir el fet que el 20% de la població mundial absorbeixi el 80% dels recursos naturals.

En defensa del futur, d'un planeta viu i d'un món just, les persones i col·lectius signants ens sumem a la convocatòria internacional de Vaga mundial pel clima, una mobilització que serà vaga estudiantil, vaga de consum, mobilitzacions en els centres de treball i als carrers, tancaments en suport de la lluita climàtica... i en la qual convidem a la ciutadania i a la resta d'actors socials, ambientals i sindicals a secundar aquesta convocatòria i a sumar-se a les diferents mobilitzacions que tindran lloc el 27 de setembre.